

Etiam esse probant, cap. licet ex suscepto 10. de for. competent. cap. solita 6. de majorit. & obedient. cap. duo 10. 96. distinct. l. 1. tit. 1. lib. 4. Recopilat. Glos. verb. ad Regem, in cap. causam 7. qui fil. sine legit. Cardin. Bellarmin. controversar. lib. 5. de potest. Pontif. tempor. cap. 6. col. 1. 2. Bobadill. in Politic. tom. 1. lib. 2. cap. 17. à princip. Fusc. de vstrat. lib. 2. cap. 2. ex n. 1. Decian. sup. tom. 1. lib. 4. cap. 11. num. 1. Caltr. de leg. penal. lib. 2. cap. 10. pag. 436. Azeved. in d. l. 3. Recopilat. num. 1. Cevall. commun. tom. 1. quest. 739. num. 8. ubi latè, & alii plures apud Bobadill. cap. 18. num. 60. lit. B. Utraque tamen relidet in Summo Pontifice saltem habitu, ut probant ex aliis Bobadill. d. cap. 17. à num. 3. Cevall. ex num. 46. atque ita publica delicta laicorum, quorum in temporalibus non est dominus, valet coercere, Anastaf. Germon. de Sacror. immunit. lib. 2. in princip. numero 19. Bobadill. numero 10. vers. Bien conste. De quo vide Patr. Suar. ubi proximè.

Ibi: Imò, & Imperator ipse.

106 Imperator quoque si pecunia, vel æquivalenti fecerit hominem interfici, adhuc per assassinum Christianum, pœnis dist. cap. 1. subiacet; Guttier. ubi proximè, Decian. d. cap. 30. num. 6. Hostiens. in d. cap. 1. num. 19. Farinac. d. quest. 122. num. 23. & idem de Cardinalibus scribit Marr. de Jurisdic. part. 4. cap. 85. num. 1. & cas. 129. num. 3. ac de Episcopis, vel Archiepiscopis, Clar. numero 3. Farinac. num. 25. Decian. num. 15.

Vers. Secundò, inferò.

107 Quod excommunicatio, de qua in d. cap. 1. non liget eos, quos vulgò assassinos appellamus, quando scilicet per hominem Christianum homicidium perpetratur docent D. Covarr. sequenti Bonacina. tom. 3. de excommunic. extra Bull. disp. 2. quest. 2. punct. 33. Novax. d. cap. 27. n. 136. Suar. ubi proximè, sect. 4. num. 47. & alii, quibus addendi sunt relati sup. num. 104. in fine, qui cum D. Covarr. contra Communem tenent, d. cap. 1. ad eos, qui per Christianos assassinos alios peccant, non pertinere, Tamen his adversatur eadem communis sententia, quæ pœnas disti. textus ad hujusmodi delictum extendit, cujus fautores ibidem laudavimus; & in specie quoad excommunicationem quod hodie incurritur per assassinos Christianorum opera utentes, mercede constituta, ad Christianos utique interficiendos, sentiunt Sayr. de censuris, lib. 3. cap. 34. num. 21. Filiuc. tract. 14. cap. 4. quest. 10. numero 65. Guttier. num. 1. 3.

Vers. Tertio, eadem ratione.

109 Ad hæc quoque videnda sunt tradita sup. num. 104. nam qui D. Covarr. sequuntur ibi. hanc utriusque illationem defendunt: At qui Communem amplectuntur, etiam sentiunt diffidatum, seu bannitum esse, qui per homines fideles, vel infideles, pretio conductos, Christianos extinguunt more Assassinatorum, ut expressim notant Guttier. ex n. 11. Clar. n. 4. Carrer. in prax. crimin. §. 5. n. 8. Decian. d. c. 30. n. 7. Sayr. in clav. Reg. lib. 7. c. 11. n. 12. Farinac. d. g. 223. n. 8. Cardos. in prax. Judic. verb. Assassinus. n. 3.

Ibi: Ea verò diffidationis pœna.

110 Diffidatus dicitur, qui à quocunque impune occidi potest, Decian. ubi proximè, Cevall. dist. quest. 901. num. 5. Ruin. conf. 4. numero 14. volum. 5.

Barbof. in collectan. ad dist. capit. 1. numero 19. Gregor. Lop. in lib. 3. Glos. 4. titul. 27. par. 17. (ubi quod poterit impune occidi propter pecuniam ab inimico acceptam, ut dixi sup. num. 92.) Guttier. numero 11. Sed an pater filium diffidatum possit absque pœna occidere negat Decian. sup. contra Carrer. dist. numero 8. Similiter nec frater, aut filius patrem, vel fratrem occidere potest, Menoch. cum aliis conf. 1189. numero 28. 29. & de arbitrar. lib. 1. cap. 90. numero 43. quem vide ex numero 48. ubi de occidente bannitum ob propriam inimicitiam, proditoriè, quos extra ordinem puniendos docet, & Clar. in prax. §. Homicidium; à n. 59.

Ibi: Nec mirum ita à Romano Pontifice.

111 Princeps Ecclesiasticus potest condere legem irrogantem pœnam mortis pro aliquo delicto, quanquam sententiam judicalem, qua aliquis ad mortem damnatur, ferre non permittatur, Decian. numero 8. Guttier. num. 16. qui etiam D. Covarr. sequenti asserunt, non fieri irregularem, qui Principi seculari consilium præstiterit, ut legem condat sub pœna mortis aliquid prohibeantem. Ratio est, quia neminem in particulari lex morte afficit, sed solum generaliter transgressoribus illam minuitur, quem ad modum etiam licet scribenti librum, nisi Ecclesiasticus sit, insurretere iudicem in causis criminalibus; ut ex aliis probat Bobadill. dist. lib. 2. cap. 17. numero 27. omnino ad præmissa videandus ex numero 24. Quid si Confessarius, vel Doctor consultatur à Iudice; num teneatur reum occidere? & respondeat teneri, non efficit irregularem, docet Dian. post alios par. 3. tract. 5. miscellan. resol. 80. licet plerique aliter sentiant, illud autem communiter probatur, posse absque irregularitatis periculo dicere, quid in communi legibus cautum sit, non consulendo in particulari, nec aperiendo quid ipse sentiat in casu, de quo interrogatur; ut docent DD. quos idem Dian. ibi refert, ubi etiam alii, qui existimant nullo modo interrogato licitum esse in causa sanguinis respondere.

Vers. Quarto, eadem ratione constat.

112 Assassini reos esse ipsos, qui locant operas suas, ut homines perimant, atque ita Ecclesiæ immunitate non gaudere probavi ex pluribus sup. numero 84. & quod pœnis omnibus statutis in dist. cap. 1. affici debeant, cum earum capaces sunt, ut fideles, qui hodie propter pecuniam aliorum inimicos enecant, docent Delbene dist. cap. 16. dubit. 21. sect. 1. num. 6. Farinac. dist. quest. 123. n. 19. Guttier. num. 18. Decian. num. 9. Scottia theoremat. 385. Bollin. prax. tit. de mandat. ad occidend. num. 13. Paz num. 137. Gonni dist. fallent. 15. num. 7. fol. 100. Salced. ad Bernard. Diaz in prax. cap. 96. aliàs 100. vers. Secundus casus, Cantera in questionib. crimin. quest. 1. de questionib. tangent. punit. delict. cap. 6. nu. 48. Barbof. sup. num. 27. p. 7. Notandum verò est, quod etiam in dist. cap. 1. mentio non fiat assassinatorum infidelium, qui Christianos occidebant, non sunt ex defectu potestatis, sed quia pœna ibi statuta illis non conveniebant; Pontifex enim potest, maxime pro defensione fidelium, pœnas statuere adversus infideles, ut latè & eruditè probat B. Ioan. Capistran. de Author. Pontific. part. 2. principal. à princip. in tract. DD. tom. 13. fol. 38. Gregor. Lop. in l. 2. Glos. 3. titul. 23. p. 2.

Ibi:

Ibi: Imò ipsos interfectores.

113 Qui Assassinatorum more conducti pecunia homines interficiunt ultimo supplicio affecti membratim scineantur, solentque ad caudam equi in locum supplicii trahi, ut observant Clar. dist. §. Assassinium, numero 4. Plaza in epis. delict. lib. 1. cap. 19. numero 5. Carrer. sup. numero 49. Guttier. numero 13. Carrer. sup. §. 5. num. 35. Decian. num. 31. Cevall. sup. num. 6. & 7. Imò cum hoc crimen committatur frequenter, proditoriè homicidium sic perpetrans, de jure Rego etiam dimidia bonorum suorum parte multabitur, sicut applicanda; Ant. Gom. variar. lib. 3. cap. 3. numero 10. vers. Item etiam dicitur, Guttier. numero 15. Cant. ubi proximè. de quo est l. 10. titul. 23. lib. 8. Recopilat. Pecunia verò vel res ob homicidium accepta, debet restitui ei, contra quem mandatum est, vel ejus heredibus; Gregor. Lop. in dist. l. 3. Glos. 1. titul. 27. p. 7. Decian. numero 35. Carrer. numero 30. Capyc. decis. 155. num. 27. Baiard. ad Clar. sup. num. 9. qui, Decian. & alii advenit, heredem assassini ad restitutionem hanc teneri, estis cum defuncto contestata non sit.

Vers. Quintò hinc apparet.

114 Ut pœna de quibus in d. cap. 1. locum habeant, necesse est, quòd Christianus sit, qui interficitur, ut adnotant Decian. numero 10. Carrer. num. 15. Clar. num. 2. Bol. sup. num. 22. Guttier. num. 8. Paz in prax. tom. 1. part. 5. c. 3. n. 135. Plaz. sup. d. cap. 19. num. 8. Goani d. fallent. 15. n. 7. Mascard. de probat. conc. 138. n. 13. Guazzin. sup. defens. 1. cap. 38. n. 42. vers. Ac etiam requiritur, Aloyf. Ricci. in prax. aurea, resol. 38. Farinac. in prax. q. 123. à num. 33. Zerol. in prax. Episcop. part. 1. verb. Assassini, vers. Hinc oriuntur, Peguer. crimin. decis. 5. n. 29. Quod etiam commune admodum sit, contrarium jure defendi potest, ut aliis placet, quos ipse retuli sup. n. 91. de immunitate agens.

Vers. Sextò, deducitur.

115 Supponendum est, prout in dist. cap. 1. disponitur, quòd Clericus assassinus jure ipso depositionis pœnam incurrit: quod advenit Delbene sup. tom. 1. c. 6. dubit. 5. sect. 2. num. 1. Farinac. d. q. 123. n. 12. Barbof. num. 12. ubi alii, Cevall. num. 8. Modò dubium est, an talis assassinus sit actualiter degradandus, ac Brachio seculari tradendus, ut merita pœnas det? Negat Barbof. n. 13. ubi probat: cui sententia favor l. 6. tit. 6. p. 1. & ibi Gregor. Lop. Glos. 1. ubi cavetur; quod Clericus etiam propter delicta ibi expressa sit deponendus, non tamen Curie seculari tradendus, nisi perpetrèt ea, quæ lege præcedenti continentur. Sed nihilominus in crimine assassini communis resolutio est, quòd Judici seculari tradatur. Imò etiam hoc controversum valde sit, Index secularis procedere adque actuali degradatione potest; quod maxime obinet, si assassinum Clericum perpetrasse, notoriè constituit; alioqui sententia criminis declaratoria Judicis Ecclesiastici desideratur, ut secularis de Clerico assassino cognoscere valeat: de quo vide Dian. part. 1. tract. 2. resol. 51. Delbene tom. 1. dist. sect. 2. à princip. Clar. in prax. §. fin. q. 36. num. 29. 30. Cevall. sup. d. tom. 2. q. 9. 1. per tot. Decian. d. cap. 30. num. 21. Guttier. num. 22. 24. Farinac. in prax. q. 8. num. 86. Marr. de Jurisdic. part. 4. cent. 2. cas. 129. num. 17. Carol. de Grassis de effectib. Clericis, sect. 1. num. 668. Curtell. de immunit. Eccles. lib.

2. q. 24. num. 30. Gambacurt. lib. 7. cap. 14. num. 15. Beiler. disquisit. Cleric. part. 1. tit. 3. §. 7. num. 6. Ex quibus colliges, receptus esse, Clericum assassinum non posse per Judicem laicum puniri, nisi præcedat sententia criminis declaratoria Ecclesiastici, maxime ubi delictum notorium non est.

Ibi: Nam & ipse idem opinor.

116 Hanc distinctionem D. Covarr. inter Clericum mandantem, homicidium fieri per fidelem, aut infidelem, expresse rejiciunt Guttier. n. 25. Bobadill. n. 57. vers. Pero no parece, ubi alios laudat, qui sentiunt, dispositionem d. c. 1. locum habere in Clerico conducente Christianum pecunia, ut hominem enecet.

Vers. Septimò ut ad institutum regrediar.

117 Vide quæ dicta sunt sup. num. 82. ubi plures referuntur, qui asserunt, assassinos esse, ac Ecclesiæ immunitate non juvari, qui homines etiam Christianos pretio inducunt, ut homicidia committant.

Ibi: Sic & Speculator.

118 Hoc jam declaratum est per Gregor. XIV. ubi expresse statuitur, assassinus Ecclesiæ immunitatem non suffragari quod, ut alibi dixi, in elligi nequit de assassinis illis infidelibus, de quibus in dist. cap. 1. quoniam tunc temporis jam non grassabantur.

Ad Num. II.

119 Excommunicatio non impedit, quin excommunicatus Ecclesiastica immunitate defendatur, Suar. d. tom. 1. de Religion. tract. 2. lib. 3. cap. 10. num. 3. Clar. in prax. §. fin. quest. 30. num. 18. Bonacin. in sum. tom. 3. de Excommunicat. in part. ext. Bull. disp. 2. quest. 3. punct. 16. §. 5. num. 3. Farinac. de immunit. cap. 2. num. 44. & in prax. q. 28. num. 39. Decian. tract. crimin. tom. 2. lib. 6. cap. 26. num. 3. Dian. part. 6. tract. 1. resol. 26. vers. Quæro tertio. Gonni de immunit. fallent. 19. n. 1. in tract. fol. 101. Anast. Germ. de Sacror. immunit. lib. 3. cap. 16. à num. 72. Guazzin. de defens. reor. defens. 1. cap. 37. num. 54. Delbene de immunit. Ecclesiast. tom. 2. cap. 16. dubit. 10. sect. 3. Gregor. Lop. in l. 4. Glos. 1. tit. 11. part. 1. Chartar. decis. crimin. 59. num. 17. Bobadill. tom. 1. lib. 2. cap. 14. num. 50. Per. Gregor. d. lib. 3. cap. 22. num. 1. Paz in prax. tom. 1. part. 5. cap. 3. §. 3. num. 112. Et omnes ferè, exceptis paucis quibusdam, quos refert Farinac. d. cap. 2. num. 45. 78. Gonni sup. qui meminit eorum, qui senserunt, excommunicatum ab homine non gaudere immunitate, secus à jure. Sed communis sententia omnino tenenda est; nam Ecclesiæ privilegium habet generale tuendi omnes, qui ad se confugiunt nisi in casibus exceptis in jure: & nullibi cautum reperitur, quòd excommunicatus immunitate privetur, neque inter effectus excommunicationis iste numeratur, ut observat Suar. sup. Nec refert, quòd excommunicatus mortuus non admittatur ad Ecclesiam: nam jure ita constitutum est, ut sepultura careat Ecclesiastica, & in hoc nullus favor Ecclesiæ versatur, sicut in immunitate. Ex quo etiam responderetur ad aliud fundamentum Felini, & sequacium, licet enim excommunicatus rebellis sit Ecclesiæ, tamen defendi debet ab eadem, cum hoc in honorem Sacri loci cedat, cui privilegium immunitatis contestum est. Neque excommunicato interdicitur materialis Ecclesiæ ingressus, sed quæ

tenus ordinatur ad assidendum Divinis ; quod eadem non licet ; Bonac. & Decian. sup. & hæc intelligas etiam in excommunicato publicè denunciato, ut advertunt Dian. & Delbene loc. citat.

120 Idem dicendum est de homine inter dicto, propter rationes proximè perpenas, Suar. d. num. 3. Gambacurt. de immunitat. lib. 4. cap. 10. num. 1. in fine, Delbene scilicet. 2. Dian. sup. vers. Quarto secundò, Farinac. num. 44. Ambrosin. de immunitat. cap. 8. num. 12. & alij communiter adversus Felinum in c. 2. n. 6. de exceptionib. Decian. num. 14. ||

Vers. Decimo-tertio, quamvis excommunicato.

121 Infidelem, qui ad Ecclesiam confugit, non esse dignum, ut in ea tueatur, docent Farinac. in prax. quest. 28. num. 68. Delbene sup. sect. 4. a num. 11. Peregrin. de immunit. cap. 12. num. 1. Clar. num. 17. Suar. sup. num. 11. Conni fallent. 18. num. 43. Serp. de jur. Asylor. cap. 5. fol. 58. Guazzin. cap. 38. n. 3. Ambrosin. de immunitat. cap. 8. num. 8. Paz n. 106. Pereira de man. Reg. part. 2. cap. 51. num. 5. Bonacin. sup. §. 10. num. 3. Qui contrariam probabilissimam dicit; Marquard. de Judæis part. 1. cap. 8. Decian. dist. cap. 16. num. 2. Franc. Leo in thesaur. For. Ecclesiast. cap. 13. num. 13. Curtell. sup. lib. 1. quest. 22. Bobadill. d. cap. 14. num. 51. Lotter de re beneficiar. lib. 1. quest. 13. num. 109. Guttier. d. quest. 7. num. 51. & alij plures. Hæc sententia maxime nititur l. 1. c. de his, q. ad Eccles. confugiunt, ubi fidelibus immunitatis auxilium denegatur: cui decisioni standum est; cum simul in re dubia, & jure Canonico expressum decisa, ut tenent Suar. num. 10. Decian. & alij supra: Alia fundamenta sunt apud Delbene, qui latè disputat. Quæ resolutio procedit in Judæis, Sarracenis, alijsq. qui Sacrum Baptisma non susceperunt.

Ibi: Contrarium tamen notand.

122 Sed adversus D. Covar. & præfatam communem opinionem, alij plures sentiunt, infidelibus non esse immunitatis auxilium subrahendum, ut Mar. Italia de immunit. Eccles. lib. 1. cap. 3. §. 1. Pagnand. de præcept. Eccles. lib. 4. cap. 4. num. 49. Barbol. de jur. univers. Ecclesiast. lib. 2. cap. 3. n. 44. ubi testatur, ita fuisse per Sac. Congregat. immunitatis declaratum mense Februario anno 1631. Portel in dub. Regium, verb. Ecclesiastica immunitas, num. 10. Ricciul. de jure person. ext. grem. Eccles. exist. lib. 2. cap. 12. Azor. institut. moral. part. 2. lib. 9. cap. 1. quest. 9. Carol. Maranta in controvers. jur. part. 1. respons. 51. n. 3. Ludovic. Correa in tract. de immunit. Eccles. part. 3. cap. 3. Dian. part. 1. tract. 1. resolut. 22. Greg. Lop. in l. 4. glos. tit. 1. p. 1. Cevall. tom. 1. q. 269. Quæ sanè opinio de jure defendi potest ex rationibus, quas pro illa Dian. considerat ubi proximè, qui ad stipulatur l. 2. d. tit. 11. ibi. Todo ome d. glos. 1. ubi proximè. Et ultra alia fundamenta considerandum est quòd egregiis Sacra Scripturæ interpretibus placet, jus Asylum in lege veteri etiam Gentilibus fuisse commune, ut dixi sup. num. 18. licet Delbene oppositum probet d. sect. 4. a num. 12. Præterea Beyerlinck, in theat. vit. human. tom. 1. verb. Asylum, à princip. refert idolorum delubra apud Nationes aliquas, vel exteris asylum fuisse, quòd magis omnibus venerabilis fiebant. Quæ ratione Templorum veri Dei sanctitati hoc ipsum tribuendum est, ut in eis nedum Christiani, sed etiam infideles sint tuti, in quibus tuendis, pietatis amplitudo magis splendet. Nec ex juris Cæsarei constitutione in d. l. 1. restringendum est privile-

gium generaliter Ecclesiæ concessum, ut omnibus confugientibus sua immunitate subveniat, maxime cum verosimile non sit, quòd Sacrorum Canonum Verditores exclusionem infidelium omiserint, si eos indignos Ecclesiæ immunitate judicarent. Tamen contrarium receptius est.

Prior autem sententia solet limitari, si infideliter ad Ecclesiam confugiens, postulet baptizari absque fictione, ut tenent Suar. d. cap. 10. num. 11. Navar. in Manual. c. 25. num. 10. Baiard. ad Clar. d. quest. 30. num. 23. Gambacurt. lib. 2. cap. 7. num. 83. Diana, Pereira, Bonacin. Paz, Guttier. ubi proximè, Gardos. in prax. judic. verb. Ecclesia, n. 81. & plures apud Delbene n. 25. Oppositum sustinent Decian. sup. Guazzin. n. 4. vers. Tamen, Ambrosin. d. cap. 8. num. 8. & alij, qui sentiunt, infideles baptismum in eo periculo constitutos simulatè potest, ut pœnam mortis evadant; & ita lege præsumi, dist. l. 1. c. de his, qui ad Eccles. In qua controversia cum Suar. & Bonacin. dicendum est, quòd si Judæus, vel Gentilis cupiebat absque cogitatione confugij ad veram Religionem convertere, & interim delicto patrato, confugiat ad Ecclesiam, & Baptismum petat, e. it omnino tuendus, quia cessat ratio simulationis. Si verò postquam ad Sacrum Asylum se recepit, ostendat se velle suscipere Baptismum, poterit Ecclesia eum retinere, ut experiat, an fidei convertatur, nec ne, atque ita illum tueri, vel non; etsi aliqui teneant esse præsumptionem juris, & de jure, quòd simulata sit conversio, quorum tenent Suar. num. 12.

Vers. Decimo-quarto, eadem ratione.

Supponendum est, quòd confugiens ad Ecclesiam propter crimen hæresis nullo modo ab ipsa defenditur: nam casus iste expressim excipitur in d. Bulla Gregor. XIV. ut notant Delbene dist. 16. dubit. 22. num. 1. Suar. d. cap. 10. num. 13. Guttier. de delict. q. 71. num. 2. Cardinal. de Lugo in tract. de fide, dist. 24. Decian. tom. 1. lib. 5. cap. 40. num. 7. & tom. 2. lib. 6. cap. 26. num. 4. Filiuc. tract. 15. c. 6. quest. 8. num. 151. Ambrosin. cap. 8. num. 1. Bonacin. §. 10. num. 1. Bobadill. sup. num. 54. Idem dicendum est de fautoribus hæreticorum, de apostatis, fortilegis, aliisque de hæresi suspectis. Bonacin. ibidem, & num. 2. vers. Hinc patet, Farinac. de immunitat. cap. 13. num. 175. Delbene cum aliis, ubi proximè a num. 8. Diana part. 1. tract. 1. resolut. 38. Mar. Italia lib. 1. c. 5. §. 6. numero 59. 140. Bobad. num. 109. & alij communiter. Et quanquam criminis hujus cognitio ad forum Ecclesiasticum spectet privative, cap. cum secundum 19. §. fin. de hæreticis in 6. Clar. in prax. §. Hæresis, num. 6. Guttier. cum multis, ubi proximè, q. 33. num. 10. Ac immunitas Ecclesiarum adversus jurisdictionem Ecclesiasticam non tueatur, ut latè probat Delbene sup. ad dubit. 10. sect. 12. per tot. Tamen ex eo, quòd propter hæresim immunitas non proficit, utilis sequitur effectus; nam Iudex laicus poterit absque censure metu hæreticum ab Ecclesia extrahere, ut ipsum judicandum Ecclesiastico tradat, sicut advertit Delbene dubit. 22. num. 1. vers. Respondetur, Farinac. d. cap. 13. num. 178. Bonacin. d. num. 18. vers. Respondeo negando. Et in hoc sentit D. Covar. præsens conclusio absque contradictione procedit: quia hæreticus immunitate non gaudet.

Quæstionis verò est de hæretico, qui propter crimen aliud, veluti homicidium ad Ecclesiam convolat, an in ea sit tutus? Negant cum D. Covar. Curtell. sup. lib. 1. q. 29. Navar. d. cap. 25. nu.

20. Tanner. in 2. 2. disp. 5. q. 8. dub. 1. num. 16. Bobadill. ubi proximè num. 54. Petr. Greg. c. 22. num. 1. Peregrin. d. cap. 8. num. 9. Gambacurt. lib. 7. cap. 3. num. 6. Giga de crimin. les. Majestat. lib. 3. q. 91. nu. 18. Decian. d. num. 4. Serp. capit. 5. fol. 60. Ambrosin. cap. 8. num. 9. Guazzin. num. 5. vers. In tantum, Paz sup. num. 108. & alii, qui indistinctè docent hæreticum non jvari immunitate. Quæ opinio, ut ipsi DD. declarant, accipienda est de eo, quem hæreticum esse constat, nec punitus, & reconciliatus est; hic enim licet aliquando in hæresim inciderit, ab Ecclesia defendendum, si ob delictum non exceptum confugiat; omnes fatentur. Videantur ita expressim adnotantes Delbene d. dub. 22. n. 7. Bonac. n. 2. vers. Ex quo patet.

127 At affirmant sentientes hæreticum, præter crimen hæresis, vel aliud exceptum, immunitate non esse indignum. Gregor. Lop. in l. 4. Glos. 1. tit. 11. p. 1. Suar. ubi proximè. Farinac. de immunit. cap. 3. num. 172. Delbene d. dub. 10. sect. 4. num. 5. 6. & dub. 22. num. 3. 4. Correa d. cap. 3. numero 3. Bonacin. num. 2. vers. Secunda sententia, Mar. Italia d. §. 6. num. 7. Castr. Pal. tom. 2. tract. 11. disp. unic. punct. 7. num. 4. Dian. sup. resolut. 29. Azor. part. 2. lib. 9. cap. 9. quest. 9. Filiuc. sup. num. 151. Portell. nu. 10. Trullench. in Decalog. tom. 1. lib. 1. cap. 11. dub. 2. num. 2. & alii. Similiter Religiosus apostata immunitate non carebit, nisi in Ecclesiis ejus Ordinis, quem deseruit; Dian. sup. resolut. 23. Bobadill. d. num. 57. Delbene dubit. 24. sect. 16. Decian. d. cap. 26. num. 13. Farinac. num. 169. Mar. Ital. dist. lib. 1. cap. 3. §. 1. num. 17. vers. Ex his ergo, Guazzin. num. 7. Rebuff. ad leg. Gall. tom. 2. de immunit. Eccles. art. 1. Glos. 1. num. 25. Per rationem textus in cap. fin. de immunit. Ecclesiar. in Ecclesiis propriæ Religiois non est tutus. Quæ intelligas secundum eos, qui tenent etiam Ecclesiasticos immunitate gaudere, aliqui apostata hic à quacunque Ecclesia extrahetur, ut advertit Delbene, ubi proximè.

Ad Num. 126

128 Reus, qui ad Ecclesiam pervenit, infestante Judice, & satellitibus persequentibus ipsum, ab ea extrahendus non est, Suar. cap. 11. num. 19. Farinac. in prax. quest. 28. num. 41. Guttier. ubi statim, num. 6. Clar. d. q. 30. num. 19. Conni fallent. 31. fol. 106. Decian. d. lib. 6. cap. 28. nu. 31. Bobadill. num. 61. 62. Cur. Philip. tom. 1. part. 3. §. 12. num. 13. Paz n. 40. Salazar. de usu & consuetudin. c. 6. num. 19. Bonacin. §. 4. n. 17. Guazzin. cap. 37. num. 42. Tusch. lit. E. conc. 10. num. 29. Ambrosia. sup. cap. 10. num. 13. vers. Nec non, & ita usu receptum esse plerique testantur.

Ad Num. 127

129 Is qui per locum gaudentem immunitate captus à familia Judicis secularis ad carcerem, vel supplicium ducitur, defendi nequit prætextu immunitatis, cum liber ad Asylum non venerit, prout desideratur; Delbene dist. sect. 10. numero quarto, cum sequentibus Farinac. in prax. quest. 28. num. 69. & de immunit. capit. 15. numero 201. Suar. sup. num. 18. & 19. Tusch. conc. 12. num. 28. Guazzin. num. 43. vers. Hæc dist. ampliari, Franc. Marc. de vision. 989. tom. 1. Decian. num. 30. Curtell. lib. 1. quest. 25. num. 8. 9. 30. Guttier. practicar. lib. 3. quest. 6. à princip. Bonacia. numero 21. Bobadill. numero 62. vers. Mases de advertit. Scortia theorem. 185. Cur. Philip. numero 12. Anton. Gomez variar. lib. 3. cap. 10. num. 2. vers. Quarto, limitat. Azeved. in l. 1. num. 11. tit. 2. lib. 1. Recopilations. Dian.

part. 1. tract. 1. resolut. 30. Qui hanc de juris rigore veriorum agnoscit, quæ sanè tenenda est; quam contrariam probent ipse Dian. Paz numero 47. Navar. capit. 25. numero decimo nono Germano. lib. 3. cap. 16. num. 35. Villagut. de extens. leg. cap. fin. num. 40. Salaz. sup. capit. 7. num. 19. in fin. Cl. r. num. 11. Peregrin. cap. 5. num. 8. Qui distinxit existimans priorem opinionem veram esse, quando reus necessariò ducitur per locum Sacrum, quia per alium non poterat; posteriorem, si voluntariè absque necessitate per Ecclesiam ducatur.

Eadem ratione mulier carcerata in Monasterio, loci immunitate non gaudet, Gregor. Lopez. in l. 5. Glos. 2. tit. 29. part. 7. Bobadill. sup. Cur. Philip. numero 10. Azeved. in l. 3. numero duodecimo. titulo secundo, lib. 1. Recopilar.

Vers. Decimo septimo, perpenas primis.

Qui captus per justitiæ ministros eorum manus evadit, & in Ecclesia se confert, ab ea evelli jure non potest; Suar. ubi proximè, num. 19. Farinac. de immunit. c. 15. num. 196. Delbene d. dub. 10. sect. 7. num. 1. Tusch. sup. conc. 10. num. 21. 30. Layman. lib. 4. tract. 9. num. 9. Guazzin. d. cap. 37. num. 39. Ambrosin. cap. 10. num. 13. Bonacin. num. 16. Guttier. num. 5. Dian. part. 6. tract. 1. resolut. 27. vers. Confirmantur supradicta; Paz num. 41. Bobadill. ubi sup. Decian. n. 32. Cur. Philip. n. 13. nisi ob casum exceptum.

Quod ampliat, etiam si ab aliis violentè reus eripiat, ad fugam, Delbene num. 2, 3. ubi plures; Correa sup. part. 3. num. 21. Farinac. ubi proximè; Dian. sup. vers. Sed hanc sententiam, & tract. 8. resolut. 5. Mar. Ital. lib. 1. cap. 6. §. 2. a num. 70. licet contrarium sentiant Novar. in summ. Bullar. tit. de immunit. num. 14. Pasqualig. decis. 486. Pegnen. decis. 251. Ambrosin. cap. 10. num. 10. Gamma decis. 141. Sed prior opinio longè communior est ac optimè probatur à Delbene d. cap. 16. dubit. 32. ex n. 22. Qui rectè ait, quòd etsi vim inferentes satellitibus perperam faciant, ac gravi pœna sint digni, tamen Ecclesia jure suo utitur favens ad se liberè confugiendi. Ad id verò, quòd obijcitur de restitutione faciendâ justitiæ sæculari, quæ spoliata est; quo præcipue adversarii utuntur; potest responderi, ei locum non esse, quemadmodum nec punitio delictorum, in qua publicus favor versatur, propter reverentiam locis Sacris debitam; magna enim est ratio, quæ pro Religione facit, ut inquit Papinianus in l. sunt persona 43. in fine, ff. de Religios. & sumpt. funer.

Similiter respondendum est de eo, qui per vim etiam victus secum satellitem à quo ducebatur, Ecclesiam ingressus est, Delbene dist. sect. 7. numero secundo, tertio, & dubit. 19. sect. 2. à numero 4. Farinac. de immunit. cap. 16. num. 227. Dian. part. 1. tract. 1. resolut. 13. Quam sententiam defendit Delbene dist. sect. 2. asserens, quòd iste reus liber confugit; quandoquidem ipse invitum satellitem trahit ad Ecclesiam, & non trahitur, ut captus confugisse dicatur. Quod ibi de m. post Farinac. & Dian. ampliat, quamvis vulneret ministrum justitiæ cum magna sanguinis effusione. At contra tenent Curtell. lib. 2. q. 13. Villadieg. in Politic. cap. 3. num. 206. Gambacurt. de immunit. lib. 4. cap. 28. n. 6.

Vers. decimo octavo, ex his constat.

Reus, qui effacto carcere in Ecclesiam se recipit, si crimen exceptum non perpetrasset, evellend.